

Debreczeny György

hattyúnyak

mindenki hülyegyerek csak te
vagy a helikopter basszameg
leesik a hattyúnyak az e
szedről akarom mondani az
ereszről és te csak nézel mint
helikopter a filmszínházban
nagy nehezen lehajolsz érte
szégyenlősen mintha aprópénz
ért de nem fér a pénztárcádba

pedig forgatod is többféle
képpen próbálkozol és mégsem
órák múlva rájössz hogy talán
mégis vissza kéne tenni a
helyére ha azt akarod hogy
a tartályba gyűljön az eső
víz ezen az aszályos nyáron
amikor a fű már kiégett
s a fáitok nagyon szomjasak

na igen helyre kéne tenni
csak hogy a helye úgy öt méter
magasan van és nektek van egy
négyfokú létrátok de az is
egy kissé megviselt irány hát
kölcsonkérti egy nagyobb létrát
végigjárni a szomszédokat
az utcában ahol nem ismersz
senkit na és téged sem senki

nincs otthon senki dolgozik a
magyar ember ilyenkor vagy a
kocsmában tartózkodik de a
tizedik helyen mégis találsz
valakit akinek ráadá

sul létrája is van ami úgy
látszik megfelelne a célnak
és hajlandó kölcsönadni is
így már csak haza kell cipelni

és felállítani a megfe
lelő helyre aztán keresni
valakit aki visszarakja
jön egy másik szomszéd és felmegy
persze odafent jön rá hogy ő
szédülős és különben is a
hattyúnyak szétesett darabok
ra nehéz összeilleszteni
valamelyik része elmozdul

és megfordítva sem lehet a
helyére visszailleszteni
meg kell ragasztani szigszalag
gal akkor talán nem mozdul el
de akkor kiderül nincs mihez
rögzíteni a felső részét
keskeny a csonk amihez illesz
kednie illene illőn an
nak az átkozott hattyúnyaknak

no de semmi baj sikerül majd
hosszas kóborlást követően
vagy húsz házzal odébb találni
egy munkást aki munkavédel
mi bakancsban *dolgozik* és haj
landó eljönni megnézni mi
a gond és a létrán sem szédül
végül ő jön rá rögzíteni
kell valahogy hogy ottmaradjon

tűvé is tesszük drótokért a
szerszámosládát és a pincét
amit találunk az túl vastag
a másik azért nem felel meg
mivel túl vékony harmadjára
aztán megtaláljuk ami jó

lehet és emberünk a munka
védelmi bakancsban felmászik
a létrára újra nem szédül

most sem és végül a dróttal si
keresen rögzíti a hattyú
nyakat *egy száraz diófaág*
hoz ami a szomszédból lóg át
így végül minden a helyére
kerül mindenki boldog és nincs
már hátra más csak mindenkinek
megköszönni a kedvességét
és mindenkit kifizetni és

örülni a jól végzett munka
örömének na meg annak hogy
ráment a délután és már csak
a létrát kell visszacipelni
és megköszönni remélve hogy
az első szélroham után nem
esik le újra a hattyúnyak